

vil gerne understrege: Kun af hensyn til denne planlægning – finder Venstre, at det er mest hensigtsmæssigt, at en fuld privatisering besluttes og drøftes i den kreds af partier, som har indgået en aftale om teleliberaliseringen.

Sammenfattende vil jeg sige, at det er Venstres holdning, at privatisering er løsningen på de problemer, der knytter sig til offentlig erhvervsvirksomhed. Desuden giver privatisering som sagt øget konkurrence og sikrer en større politisk pluralisme.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Når jeg beder om ordet, er det ikke på baggrund af, at jeg ikke forstod det sidste, der blev sagt, for det gjorde jeg fuldt ud. Det var, at man er helt indstillet på fra Venstres side – jeg hørte nemlig ikke nogle meldinger om det forslag, der behandles her – at dette forslag ikke skal stå i vejen for, at Venstre deltager i de drøftelser, som skal føres, og at Venstre står ved de aftaler, som der er lagt op til, og som er indgået.

Jeg forstod også alt det dér med retorikken – det har vi jo hørt før, og vi har i særdeleshed hørt det fra hr. Løgstrup Madsen – men jeg forstod, at man var så meget demokrat, at man altså også deltager i den demokratiske proces i forbindelse med det, man har aftalt.

H.P. Clausen (KF):

Jeg går ud fra, at formanden accepterer, at jeg begynder i udkanten af dagsordenen med at byde forskningsministeren velkommen til det nye arbejde, som vi nu skal udføre i fællesskab, navnlig på det vigtige område, som vi nu er i gang med, på teleområdet, hvor vi nu hurtigst muligt må have liberaliseringspolitikken ført til bunds. Jeg ser frem til et samarbejde på dette område.

Og så til beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet. Det kan vi tilslutte os fra konservativ side. Det bør ikke undre nogen, for det er jo ikke nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkepartis linje hele tiden, helt tilbage til da den første forligsdannelse fandt sted, har været, at målet må være, at alle aktier i Tele Danmark afhændes. Det vil i sidste ende være af betydning for, at teleliberaliseringen kommer til at give det fulde udbytte.

Retorik eller ikke retorik, det har ikke noget at gøre med, at vi mener, at man, som ministeren var inde på, kan eller skal føre telepolitik gennem ejerskab eller ikkeejerskab. Men når man

mener, som ministeren jo også siger, og det er da rigtigt, at spørgsmålet om ejerskab af Tele Danmark efterhånden bliver uinteressant, kan man jo lige så godt opgve ejerskabet og opnå de fordele, der er forbundet med det. Logikken løber for så vidt begge veje.

Det vil for telemarkedet som helhed være en fordel at følge den logik, som jeg her taler om. Bl.a. vil det være et skridt på vejen til, at konkurrence på teleområdet kan reguleres på samme måde, som vi regulerer alle andre konkurrenceforhold i det frie private marked, og ikke med særordninger for teleområdet.

Man vil huske – det håber jeg da – at Venstre og De Konservative i vort oplæg til finanslov for 1997 netop foreslog at sælge Tele Danmarks aktier, og at vi understregede, at provenuet i så fald ikke skulle gå ind i statens løbende budget, men bruges til at nedbringe gælden med. Det er en tankegang, som jeg tror det er væsentligt også for regeringen at have med i overvejelserne i det udvalg, som jeg har forstået at man nu har nedsat omkring salg af statens aktiver. Der er henvist til mange lande, hvor man ikke, som vi har foreslået det, har brugt det til at nedbringe gælden, når tiden er inde til, at vi følger den linje, som altså også er lagt i beslutningsforslaget her. Det tager forslaget jo højde for.

Vi kan altså støtte opfordringen til regeringen med den tilføjelse, at vi naturligvis vil drøfte fremgangsmåde og tidsramme i den brede forligskreds, der hidtil har drøftet teleliberaliseringen.

Frank Aaen (EL):

Da vores ordfører på dette område, hr. Bruno Jerup, ikke kan være til stede, skal jeg redegøre for Enhedslistens synspunkter.

Telesektoren, informationsteknologi, elektroniksektoren osv. er, som alle og enhver ved, af voldsomt stigende samfundsmæssig betydning i forhold til beskæftigelse, i forhold til økonomien og i høj grad også i forhold til den kulturelle udvikling. På det sidste område ser vi jo i øjeblikket en voldsom udvikling, hvor et fåtal af virksomheder dominerer og mere eller mindre bestemmer, hvad det er, der kommer frem i kukkasserne i hjemmene. Det, der foregår på dette område, er faktisk dramatisk.

Som det også fremgår af bemærkningerne til Fremskridtspartiets forslag, så er et teleselskab jo i dag meget andet end et telefonselskab, det er også en kulturvirksomhed i meget bred forstand. Derfor er det sådan set en meget vigtig